

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn missa maiori Questio. xj

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Est. vij. Ecce ego recipiet et piet filium etc. Et Abac. ij. fm. lxx. interpretes. Dñe in medio duum aialium innotesceris. Et se p̄ginez nouerit: et filium in p̄cepto int̄ bruta p̄spici ebat. Legebat multa alia q̄ dietim cōplexi ri videbat.

Queri etiā p̄t circa h̄ euāgelium Utr natiuitas ch̄i d̄buerit manifestari pastoribus ab angel̄ v̄l ab ip̄o ch̄o: Vide. iij. q. xxxvj. ar. iij. et v. et v̄t p̄mo d̄buerit manifestari pastoribus. Vide ibi. ar. vj.

In missa maiori Questio xj

Verit̄ circa hoc euāgelium de q̄ circa expositionem multa subtilia dicēda forent q̄mō hec p̄positio sit vera de q̄ nō est dubiū q̄ sit vera. s. h̄bū caro factuz est: Ad qd̄ sic dico. Si h̄bū diuinū assumpsisset angelū vel columbā vel solē. v̄l sap̄ ph̄y vel ignē: aut aliā quāuis naturā sicut et assumere potuit fm̄ sc̄m̄ Tho. iij. dist. ij. s. de potētia absoluta sicut assūpsit hūanitātē: diceret angel̄ v̄l colūba vel sol v̄l sapphyr̄ v̄l ignis: sicut d̄ h̄o. qz ois natura in p̄creto p̄dicat de supposito habēte naturā: siue habeat illā p̄ creationē v̄t sol siue p̄ generationē: v̄t Sortes: siue p̄ assūptionē: v̄t h̄bū dei habet hūanitātē. Alit̄ t̄n̄ h̄o d̄: de h̄o natura assūpra: et alit̄ ps nature assūpre. qz cū ps nunq̄ p̄dicet de toto: sicut h̄o nō ē aia: nec ē caro aiata per aīam: natura p̄dicat d̄ habēte naturā ḡa sim. qz natura ē totū: sicut hūanitas ē aia et corp̄: ps at̄ solū ḡa totū p̄ synecdochē. Igit̄ hec p̄positio Verbi ē caro: ē vera p̄ figurā. i. p̄ synecdochē. s. hec Verbi ē h̄o ē vera sine figura. Si t̄n̄ p̄ possibile v̄l im̄ possibile h̄bū assūpsisset carnē v̄t ē ps aial̄ h̄bū eēt caro sicut mō ē h̄o. Ad q̄stionē dico q̄ hec p̄positio Verbi factū ē caro: ē vera i sensu in q̄ est vera illa: h̄bū ē caro. s. p̄ synecdochē: v̄t sit sensus Verbi caro factū ē. i. factū est h̄o: dicēte Athana. i. epla ad Ep̄pha. q̄ dicē. h̄bū caro factū ē: sile ē acti diceret: h̄o factū est. Nā q̄qd̄ ē aliqd̄ et p̄us nō erat illd̄: est factū illd̄. sicut: rex

est factū rex. Sed de? est h̄o: et aliq̄n̄ p̄us nō erat h̄o. s. factū est h̄o siue caro. S3 cōtra p̄dicta Primo. Nā si est vera ly factū d̄terminat absolute subiectū aut p̄dicatū cū sit d̄terminatio. Sed neutz illoz d̄terminat: qz nec de? q̄ est subiectū est factū: nec ille h̄o ch̄o demonstrato ē factū: nisi aliqd̄ addat: qz supponit eternū suppositū. s. nō ē vera So. Neutz illoz absolute d̄terminat rōne dicta: s. d̄terminat subiectū n̄ absolute s3 i ordine ad p̄dicatū: et ip̄orat fieri rōnis circa deū nō absolute: v̄t dicat d̄s factū: s3 relatiue: v̄t dicat factū hoc. i. h̄o. P̄t ē d̄terminare totā p̄positionē v̄t sit sensus. factū ē v̄t hec p̄positio sit vera Verbi caro factū ē. Secdo Nā si ē factū caro: ē caro sic q̄ ē factū albi ē albi: s3 nō ē caro. Si dicat q̄ ē caro p̄ synecdochē Lōtra: qz si ē ita: meli? euāgelista dixisset p̄p̄tē: ē factū h̄o q̄ ip̄o ē factū caro. Sol. Affirmo r̄n̄sionē. qz h̄o d̄ aliq̄n̄ caro. sicut Est. xl. Videbit ois caro salutare d̄i. Ad replicā dico q̄ solā carnē noiauit. Primo qz caro fuit h̄o rō apparēdi visib̄l̄. In̄ subdit. Et vidim? gl̄iam ei? Secdo v̄t ostēderet p̄ locū a maiori nihil eē: i natura h̄o is qd̄ h̄bū nō assūpsit. Tertio ad ostēdendū carnē p̄tate p̄tra manicheos dicētes v̄t h̄bū carnē ph̄arasticā assūpsisse. Quarto ad ostēdendā pietatē dei. Magnū em̄ fuisset pietatis sac̄m̄ si de? aīam rōnalē sibi viciniorē assūpsisset. s3 multo maḡ: si pal sus ē cor̄pari. i. cor̄pi v̄niri: fm̄ illud. i. ad Tim. iij. Et manifeste magnū est pietatis sac̄m̄. qd̄ manifestatū est i carne. Tertio Nā adhuc est falsa sumpra ibi carne p̄ h̄o mine. qz de? est factū simplr. qz cū h̄o sit suba: fieri h̄oem est fieri simplr. So. Fieri h̄oem est fieri i simplr: qn̄ sil̄ sit natura humana et ip̄m suppositū in q̄ est. H̄o n̄ sic ē hic. qz suppositū h̄o eternū ē. In̄ sil̄ mile ē deū fieri h̄oem: sicut Socrate per istentē parū q̄ntitate fieri magnū p̄ icor̄pozationē alimēti cui aīa nouit cōicari sicut um eē antiquū: s3 h̄ et oē aliqd̄ exēplū n̄ sit oīno sile. Queri etiā p̄t v̄t hec sit vera Caro v̄l h̄o factū ē de?. Vide. iij. q. xvj. ar. vij. Et v̄t iste h̄o d̄mōstrato ch̄o seu h̄o incarnato incepit esse. Vide ibi deus articulo. ix.